

GŁOS POMORSKI

Nr. 259 — Rok 3.

(GAZETA POMORSKA)

Numer pojedynczy 15000 mk.

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji i w agenturach miejscowych miesięcznie 105.000 mk., przedpłata na pocztę z odnośnikiem do domu miesięcznie 111.750 mk. — pod opaską w Polsce i do Gdańska 125.000 mk., do Niemiec 160.000 mk. polskich lub ich wartość walutowa, do Francji 5.— fr., do Anglii 0,8 shilling, do Stanów Zjednoczonych 35 cents. W razie nieprzewidzianych wypadków jak strejki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorzy nie mają prawa żądać niedostarczonych numerów, lub zwrotu prenumeraty. — Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy, Grudziądz, Bank Związku Sp. Zarebk. Danziger Privat-Akionbank Gdańsk i Grudziądz. — P. K. K. P. Grudziądz. — Konto czekowe Gdańsk nr. 2980. Konto pocztowe: Kasa Oszczędności Oddział w Poznaniu nr. 201193 Miejsce płatności wykonania: Grudziądz.

Ogłoszenia z Polski: Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 10.000 mk., w dziale reklamowym na stronie 13-lamowej przed tekstem 50.000 mk., wśród tekstu 35.000, za tekstem 25.000 mk., dla W. M. Gdańska obowiązują te same ceny, dla Niemiec dochodzi 150% nadwyżki, dla reszty zagranicy 200% nadwyżki, płatne w markach polskich lub ich wartości walutowej. Za tłumaczenia oblicza się 20% nadwyżki. — **Rachunki** są natychmiast płatne, w razie zwłok dłuższej niż 72 godzin stosować będziemy ceny bieżące, skreślając wszelkie rabaty. — **Administracja nie przejmie odpowiedzialności** za terminowe umieszczenia ogłoszeń

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem.
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południu.

Redakcja i Administracja
Grobiova 27/29.

Grudziądz, wtorek, dnia 13-go listopada 1923.

Telefon nr. 50 i 51.

We wtorek, 13 go listopada br., odbędzie się o godzinie 9½ przed poł. w kościele parafialnym św. Mikołaja

Uroczyste Nabożeństwo Żałobne za dusze Oficerów i Żołnierzy, poległych w Krakowie w obronie Ojczyzny i Państwa.

Uprasza się władze wojskowe i cywilne, wszelkie organizacje społeczne oraz całe Obywatelstwo miasta Grudziądza o najliczniejszy udział w wspólnych modłach za dusze Bohaterów.

Niemcy na wulkanie. Reichswehra pracuje w Jenie.

JENA, 11. XI. (PAT.) Wczoraj wkroczyła Reichswehra do Jeny, przeprowadzając szereg rewizji domowych i aresztując większą ilość osób.

Ludendorff popełnił samobójstwo?

Berlin, 11. 11. (Pat.) O Ludendorffie krążą tu najrannym, inne, że miał popełnić samobójstwo. Dotychczas rozmaite pogłoski. Jedni głoszą, że Ludendorff jest nie zdolno stwierdzić, ile jest prawdy w tych wersjach.

Koalicja czuwa...

HAGA, 11. XI. (PAT.) Ministrowie, francuski, angielski, belgijski, japoński i włoski złożyli w ministerstwie spraw zagr. notę Konferencji Ambasadorów, dotyczącą sprawy powrotu byłego kronprinza do Niemiec.

Powrót b. następcy tronu do Rzeszy.

B. następca tronu zabawiwszy krótko w Berlinie wyjechał natychmiast do Oleśnicy.

Wiedeń, 11. 11. (Pat.) „Neue Freie Presse“ donosi z Berlina:

Były następca tronu przybył w sobotę przed południem o godz. 11 z Holandji do Berlina i zabawiwszy krótko na dworcu Friedrichstrasse, odjechał wrocławskim pociągiem pociągami do Oleśnicy.

Wyższy urzędnik policji oczekiwał b. następcę tronu na stacji granicznej i towarzyszył mu w podróży przez Niemcy. Były następca tronu oświadczył kilkakrotnie

w sposób stanowczy, że wstrzyma się od wszelkiej działalności politycznej, w szczególności nie będzie popierał żadnych dążeń monarchistycznych.

Haga, 11. 11. (Pat.) Były kronprinz niemiecki przekroczył granicę Holandji na zasadzie paszportu niemieckiego oraz zezwolenia władz holenderskich.

Rząd holenderski oświadczył w nocy swej, że nie uważał za możliwe sprzeciwić się opuszczeniu Holandji przez cudzoziemca, który nie jest jej więźniem.

Monachjum, 11. 11. (Pat.) W mieście panuje spokój. Po ulicach miasta krążą patrole.

Berlin, 11. 11. (Pat.) Wiceprezydent regencji Heidelbergu Matheus wystosował do generalnego dowódcy wojsk okupacyjnych odezwę, w której czyni go odpowiedzialnym za zajścia na tle ruchu separatystycznego.

Berlin, 9. 11. (PAT.) Rząd Rzeszy wydał do narodu niemieckiego odezwę, w której m. i. oświadcza, że zamianowanie gen. Ludendorffa głównym dowódcą armii niemieckiej i uchwały Hitlera ogłasza za nieistniejące.

Zebranie

Chrześcijańskiej Demokracji
odbędzie się dziś w poniedziałek o godz. 7½,
w hotelu Warszawskim.

Na zebraniu przemawiać będzie

p. red. Włoszczewski z Paryża na temat:

O wychodźstwie Polskiem we Francji.

O liczny udział członków i sympatyków uprasza

Zarząd.

Giełda pieniężna

* dnia 12 listopada

Złoty polski	285 000
Marka niemiecka	0,00000
Dolary Stanów Zjedn.	1.795.000
Franki francuskie	101.000
„ belgijskie	87.200
„ szwajcarskie	316.000
Funt szterling ang.	7.900.000
Liry włoskie	78 000
Guldeny holenderskie	684 000
Korony szweckie	472.000
Korony duńskie	301.000
Korony norweskie	256.000
Korony czeskie	51.700

Mileczeń zbrodniarzy!

Grudziądz, 12 listopada.

Krwawe wypadki krakowskie są poważnym ostrzeżeniem dla całego narodu polskiego. Śledztwo wykaże niewątpliwie dokładnie głębsze przyczyny i sprawców zamachu...

Jednakże już dziś na podstawie informacji prasowych — można ustalić pewne fakty, które ponure światło rzucają na tło tragedji krakowskiej.

Wśród licznych atoli, grozę budzących szczegółów tragedji w dniu 6 bm. najbardziej wstrząsające wrażenie sprawiły wieści, że cały półbatalion 16 pp. wydał broń w ręce napierającego tłumu i z nim się zbierał, że poddawali się skwapliwie ułani, że kapitulowała policja...

W imię honoru żołnierza polskiego należy tę sprawę dokładnie rozpatrzyć, aby uspokoić przerażoną słuszną opinię publiczną.

Krakowski „Ill. Kurjer Codz.“, organ premiera Witosa, omawiając tę ranę bratobójczej walki, tak pisze:

„Przedewszystkiem co się tyczy oddziału piechoty 16 pułku pod komendą (aresztowanego już) kpt. Pobiedzińskiego, składał się on z rezerwistów którzy dopiero co przybyli na ćwiczenia. Dowódca ich, wbrew przepisom wojskowym, pozwolił tłumowi zbliżyć się do żołnierzy, wdał się sam w rozmowę z agitującymi prowodyrami, został przez nich na ręce porwany i wśród okrzyków obnoszony — a wówczas tłum, otoczywszy żołnierzy, począł im odbierać karabiny. Żołnierze, zupełnie bezradni wobec postępowania dowódcy, pozbawieni komendy — nie stawiali oporu. Można się temu dziwić? Nie żołnierze zawieśli, ale oficer, który będzie odpowiadał przed sądem wojskowym, a który został już osądzony przez opinię.

Żołnierze nie poddali się. A jak słyszymy, nie słychanie wstydzi się dziś faktu, że pozwolili sobie broń odebrać. Byli tacy, co rozpamiętywali tę scenę, mieli lzy w oczach i zaciskali pięści...

A ułani? Ci ułani, których szarża w ulicy Dunajewskiego pociągnęła za sobą więcej ofiar, niż słyna szarża pod Rokitną!

Dwu oficerów zabitych, połowa oficerów pułku rannych, kapral i dziewięciu szeregowców zabitych, kilkudziesięciu rannych: oto plon szarży śmiertelnej!

Poddali się ułani? Tak jest! Poddali się ci, pod którymi konie ustrzelono lub nożami im je pokłuto, których tłum otoczył i ubezwładnił. Byli bezsilni wobec przemocy tłumy. Kto bronil się, został okrutnie masakrowany.

A zaznaczyć należy, że ułani otrzymali rozkaz, bezwarunkowo nie używać broni palnej. Wolno im było posłużyć się tylko lancą i szabłą. Szarżowali ulicą, która opustoszała w jednej chwili, a zasypana została z wszystkich stron strzałami dobrze ukrytych bojówek, prowadzonych do boju zupełnie fachowo, oddających salwy na komendę. Tak opowiada mnóstwo naocznych świadków, którzy z okien swych mieszkań śledzili tę scenę!

Czynione fałszywe i kalumnie, rozsiewane przez organ krakowskiej czerwonej bojówki „Naprzód“ — przywożąc D. O. K., które za pośrednictwem Prokuratury nadesłało „Naprzódowi“ następujące sprawozdanie:

„Nie jest prawdą, jakoby ułani 8 pułku ułanów, poddali się dobrowolnie strajkującym robotnikom i z okrzykiem „Niech żyje Piłsudski“ złożyli broń. Natomiast prawdą jest, że po strzałach wymierzonych przez tłum do 8 pułku ułanów, pewna ilość szeregowych tego pułku przewróciła się na ulicy Dunajewskiego wraz z koniami; prawdą jest dalej, że ci szeregowi zostali przemocą przez tłum rozbrojeni i zmasakrowani, a następnie zatrzymani w domu robotniczym aż do 7 listopada, że żołnierze ci zamknęli w domu robotniczym, zachowali się przez czas zamknięcia z całą godnością żołnierską, nie odzywając się do przemawiających do nich robotników. Ilość zabitych i rannych oficerów i szeregowych świadczy najlepiej o zachowaniu się 8 pułku ułanów.

Niech się wreszcie dowie cała opinia Polski, iż na wieść o masakrowaniu oficerów i żołnierzy przez tłum, masakrowaniu dokonywanym przeważnie przez szumowiny społeczne, rozjuszone widokiem krwi (dobito okrutnie kilku rannych żołnierzy) zawrzało wśród garnizonu.

Batalion podhalański pośpieszył w szwku bojowym, aby oczyścić planty i ulice z bojówek i przywrócić porządek, ale przed województwem został zatrzymany z rozkazu dow. Okręgu korp.

Wejście zastosowało się do rozkazu, patrzyło w ponurem milczeniu na to, co działo się w mieście, i na rozkaz dowództwa wróciło do koszar, pozostawiając część miasta w rękach bojowców.

Rozkaz był wydany. Żołnierze byli posłuszni! Na honorze żołnierza polskiego nie ma plamy i bez obawy możemy ufać armii.

Wine straszliwej tragedii ponosi li tylko niedolność postępowania najwyższych władz administracyjnych i wojskowych które w chwili krytycznej widocznie straciły głowę (czytaj art. p. tyt.: „Echa krwawych zająć w Krakowie“!).

Spadkobiercom teatru Sarah-Bernhardt udało się zakończyć pomyślnie zatarg z władzami miejskimi Paryża w sprawie dalszego prowadzenia teatru. Przyznano im to prawo do 1 stycznia 1928 roku.

List otwarty Wł. Tetmajera w sprawie zająć krakowskich.

Włodzimierz Tetmajer zamieścił w „Czasie“ artykuł pod tyt.: „Obrona Armii“, w którym między innymi pisze:

„Stwierdzamy fakt, że od czasu niewoli nie wydarzył się wypadek, aby ludność występowała z bronią i z taką zaciekłością przeciw zabobornym wojskom, jak to uczyniła teraz, atakując własne polskie wojsko. Wojsko zwolane z koszar rozkazem władzy wyższej, karne i spokojne, nie użyło broni przeciw własnemu społeczeństwu.“

Autor kończy:

„Cały naród niech stanie murem przeciw robotniczej podziemnej, która roznamietnia nieświadomości masy przeciw podszeptom zewnętrznych i wewnętrznych wrogów. Stańmy przy naszym wojsku murem i niezachwianie.“

List otwarty do p. marszałka J. Piłsudskiego.

Czcigodny Panie Marszałku!

Miałeś jawnych wrogów, miałeś jawnych zwolenników, ale w Ojczyźnie naszej byli i tacy, którzy, aczkolwiek nie zgodzili się na Twój kierunek polityczny, widzieli w Tobie Naczelnika Państwa, więc spadkobiercę Kościuszkowskiego tytułu i przedstawiciela Najjaśniejszej Rzeczypospolitej.

Ci, wiedzeni gorącą miłością Ojczyzny odkładali na bok osobiste przekonania, słuchali Twoich rozkazów, i ilekroć wezwani byli do pracy publicznej, wznosili okrzyki na Twoją cześć.

W czasie inwazji bolszewickiej wznosili je po koszarach i szpitalach wojskowych, w czasie mocowania się praworządności z anarchią, wznosili je na placach publicznych, wierząc ślepo w jeden patriotyczny dogmat: w posłuszeństwo.

Jestem dumny, że do rzędów takich przeciwników Twoich mogę się z czystym sumieniem zaliczyć.

Ta duma i karność moja żąda od Ciebie zapłaty, nie tylko w moim imieniu, ale i w imieniu wszystkich znanych i nieznanym mi towarzyszy narodowego honoru.

Skronie Twoje ozdobił majestat polskiej naczelnej władzy, nazwisko Twoje przeszło do historii, wskutek tego zawarłeś przymierze z tem, co stanowi o wierze i o żywotności przyszłych pokoleń — z legendą.

Przeciw Tej legendzie powstał w Krakowie Twój fałszywy prorocy. Z nazwiskiem Twojem na ustach rozbrajali armię polską, której organizację uważałeś za Twoją największą chwałę.

Z nazwiskiem Twojem na ustach oklaskiwali żołnierzy, którzy łamali przysięgę wojskową i opuszczali swoje stanowiska.

Z nazwiskiem Twojem na ustach strzelali w piersi ozdobione przez Ciebie krzyżem waleczności i wirtuti militari.

Twoje dzieło, Twój ludzie, którzy cudem przeżyli wszystkie fronty, padali trupem na kamieniu Tadeusza Kościuszki, po to, ażeby nad ich zwłokami wygłaszało mowę że dyscyplina wojskowa zobowiązuje tylko wówczas, skoro Ty zawołasz „do broni!“

Czcigodny Panie Marszałku!

W imię przyszłości, w imię podręczników historycznych, z których synowie nasi czerpać będą wielkie przykłady wielkich obywatelskich cnót, żądam od Ciebie — „Polonii restituti“, czyli głośnego protestu, że Józef Piłsudski był chlubą polskiej partii socjalistycznej, że należąc do niej, zgodnie ze swoim sumieniem, służył tylko tym zasadom, pod które każdy Polak podpisać się może, ale, że z anarchią nigdy nie miał wspólnego i że krwi na posterunku ginących polskich żołnierzy nigdy nie był winien.

W nadziei, że mój skromny głos dojdzie do Twoich uszu i że Twoje potężne słowo, choćby w obronę Twojego własnego stronnictwa, zabrzmiał po całej Polsce, łączę wyrazy najgłębszej czci.

K. H. Rostworowski.

Kraków w ogniu zaburzeń w świetle nagich faktów.

(Od naszego korespondenta).

Kraków, 10 listopada.

W miarę oddalenia się od tych tragicznych dni można dokładnie zestawiać całość zająć wtorkowych w Krakowie.

Coraz jaśniej występuje na jaw, z premydytacja ukartowany zamach żywiołów — znanych kryjących się wśród zamieszania pierwszych chwil po katastrofie.

Śledztwo będzie miało trudne zadanie dokładnego wyśledzenia tych zbrodniczych elementów, które podniosły bratobójczą dłoń przeciw współobywatelom.

Pierwszy strzał

We wtorek rano sytuacja przedstawiała się mniej więcej w ten sposób:

Wszystkie wyłoty ulic: Dunajewskiego, Karmelickiej, Szewskiej, Sławkowskiej, Brackiej obstawione były szczerze oddziałami policji i wojska.

Zebranych robotników poczęli policjanci początkowo wzywać do rozejścia się. Wezwanie jednakże zupełnie nie skutkowało — wobec czego oddziały policyjne cofnęły się z ulicy Dunajewskiego aż na Basztową, równocześnie zaś niewiadom skąd

padł pojedynczy strzał.

Kiedy na wezwanie jednego z komisarzy policyjnych tłum pozostał na miejscu, od ulicy Karmelickiej ruszył pod Dom robotniczy silny oddział piechoty 16-go pułku z Tarnowa.

Na karabinach błysnęły bagnety. — Żołnierze otrzymali rozkaz niestrzelania, lecz rozproszenia tłumów bagnetami.

W tej samej chwili część robotników rzuciła się na żołnierzy i poczęła im zabierać karabiny, przyczem otoczeni przez tłumy żołnierze, nie stawiali oporu.

Bezbronnym żołnierzom w liczbie około 50 odprowadzono wśród oklasków (!) robotników do Domu robotniczego — karabiny zaś porozdzielano wśród poszczególnych bojowców.

W kwadrans potem od strony Wawelu nadjechał szwadron kawalerji 8 pułku ułanów pełnym kłusem. — Od strony ulicy Łobzowskiej ukazał się drugi oddział kawalerji.

Oba oddziały na dany znak jednego z oficerów, ruszyły w tłum z obnażonymi szablami i pochylonemi lancami. Z ust rozjuszonego tłumy wyrwał się okrzyk:

„Hurra ułani jada“.

W tejże chwili dał się słyszeć z różnych stron grzechot karabinów

ze świstem przelatwały kule ponad głowami skłębionej masy ludu.

Tu i ówdzie dały się słyszeć głosy konających i rannych.

Ludność zaczęła się rozbiegać i kryć częścią za mury klasztoru OO. Reformatów, częścią za budynek pałacu Sztuki.

Ulica Dunajewskiego opustoszała. — Kilkunastu robotników uzbrojonych w karabiny starało się odeprzeć silny łańcuch policji i wojska, — lecz częścią bezskutecznie.

Robotnicy chwytały niejednokrotnie żołnierzy i rozbrojonych odprowadzili do Domu robotniczego.

„Pancerki jada!“

Około godziny 11-tej nadjechał od strony Rynku, gdzie gęsto padały kule pancerny samochód „Jasiek“ i

Zbrodnicza ręka agitatorów.

Miedzy publicznością krążyły jakieś podejrzone indywidua, agitujące wcale w niedwuznaczny sposób.

Miedzy strzelcami co chwila to tu to ówdzie ukazywał się jakiś osobnik z czarną brodą, torbą żołnierską u boku, w ubraniu w strzypach i głośno komenderował lub ostrzegał, skąd należy spodziewać się nadejścia wojska i gdzie należy ustawić obronę.

Służbę łącznikową pełnili również jakieś kobiety i młodzież przedmiejska.

Na placu Szczepańskim andrusy krakowscy zabawiali się lancami ułanów, a w rękach różnych ludzi spotrzeć można było szablę, tu i ówdzie rewolwer lub bagnety.

zajął stanowisko pod „Bagatela“, skąd począł strzelać w ulicę Dunajewskiego ślepymi ładunkami.

Tymczasem z drugiej strony ulicy Dunajewskiego pojawił się drugi „pancernik“, któremu w pewnej chwili podczas jakiegoś niezręcznego manewru spadł łańcuch z przenośni nie mogąc się przeto dostatecznie bronić. — „Dziadek“ musiał przejść w ręce przeważającej liczby robotników.

Wstęp na Rynek zagroził bojowcom pancernik „Gen. Dowbór“, który otworzył silny ogień w ul. Szczepańską, gdzie woknach i bramach kamienie ukryli się bojowcy, którzy również poczęli się odstrzeliwać.

Strasza chwila.

Co chwile padał ktoś z tłumy.

Niejaka Zofia Goleniewska wchylwszy się nieopatrznie przez okno, ugodzona kulą, padła na miejscu. W czasie tej strzelaniny część publiczności schroniła się do bramy Starego Teatru od strony ulicy Szczepańskiej.

W pewnym momencie z dachu Syndykatu Rolniczego lunęły strzały, a równocześnie dały się słyszeć jęki rannych. W pół godziny potem odjechało pancerny auto pod odwach.

„Samoloty strzelają!“

W chwili największego napięcia bojowego na placu Szczepańskim ukazały się trzy samoloty, lecące bardzo nisko nad dachami — jak opowiadają — jeden z samolotów dał szereg strzałów w stronę „placu boju“.

Wśród tego zamieszania od strony ulicy Karmelickiej ukazał się oddział kawalerji, prowadzony przez rotm. Bochenka.

Kawalerja w pełnym galopie ruszyła ze wniesionymi pałaszami na tłum.

W momencie starcia padł pojedynczy strzał skądś z boku — i w chwili potem zachwiał się na koniu rotm. Bochenek i runął na ziemię. — Kula przebiła mu czoło i wyszła nad karkiem.

Znany powszechnie i lubiany rotm. Bochenek wyzionął ducha na miejscu. Zewszad posywały się kule, raniąc żołnierzy i kilku ludzi z tłumy.

Nastrój w dalszych dzielnicach.

W czasie największych rozruchów w mieście na bocznych bardziej oddalonych ulicach ludzie z lękiem wsłuchiwali się w odgłos strzałów, kryjąc się po domach i dziedzińcach.

Wśród tych ludzi krążyły najdziwniejsze plotki. — Właśnie przed chwilą aeroplan rzucił na Rynek bombę, piętnastu ludzi zabitych — dowodził ktoś, kto zresztą wcale z bramy danego domu nie wychodził.

— Bomby rzucała aeroplan! 100 zabitych — podawało sobie z bramy do bramy...

Gdzieś znowu urodziła się wersja:

— Teraz właśnie konia tunel pod województwo. Zaraz będzie wysadza dynamitem w powietrze.

I wszyscy oczekiwali z przestachem chwili, w której województwo wyleci w powietrze.

Ktoś znowu przekonywał:

— Na ulicy Karmelickiej odbywa się masakra 20 p. piechoty. Robotnicy zdobyli samochód pancerny, obstawili Karmelicką i jeżdża tam i z powrotem, wycinając w pień cały zamknięty w tej ulicy pułk.

Ktoś wprowadził na plac Szczepański parę lekko rannych koni, ale już bez siodeł i derek.

Publiczność odebrała je od andrusów i poprowadzić kazała jednemu z robotników na odwach, co ten bezwzględnie wypełnił. Tymczasem na plac Szczepański niewiadomo skąd zaczęły znowu padać góra strzały karabinowe — jakby odpowiedź, z różnych stron rozległy się cienie i płytkie strzały rewolwerowe, padające, jakby z okien domów. Uciekająca publiczność spotkała się z nimi również i w ulicy św. Tomasza i na ulicy Sławkowskiej. Kto i skąd strzelał — w zamęcie trudno było stwierdzić.

Były wypadki, kiedy publiczność próbowała pomóc wojsku, to jednak pewnego rodzaju spoufalenie się publiczności z wojskiem w tak poważnej chwili — wykazywały żywioły obce, przygotowane widocznie na wszelki wypadek do agitacji wywrotowej. I tak, w grupie liczącej około dwudziestu osób, stojących tuż przy oddziale ułanów konnych dwóch osobników bardzo sprytnie namawiało ułanów do poddania się w razie starcia, przekonywując ich dość „przystępnymi” argumentami.

Również ohydna agitacja wywrotowych żywiołów próbowała, rozsiewając najbardziej bezsensowne plotki, powiększać ogólne zdenerwowanie.

Tak np. wieczorem w ciemnościach panujących na ulicach krążyły plotki:

Dom ludowy zamieniono na fortecę czerwonej bojówki.

(Od naszego korespondenta).

Z opowiadań nauceknych świadków mordów w dzień 6 listopada wynika niezbicie, że dom robotniczy był prawdziwą fortecą, w której facho wi przywódcy zorganizowali konspiracyjnie akcję obronną przeciw wojsku i rządowi i kierowali nią.

Jeszcze poprzedniej nocy obozowało w domu robotniczym mnóstwo uzbrojonych w karabiny i rewolwery ludzi. Broni bojowcom nie zabrakło nawet przed zabraniem karabinów półbatalionu 16 pp. (tarnowskiej) kap. Pobiedzińskiego.

Planty od rana zostały obsadzone umiejętnie przez tyralierów, leżących na ziemi, kryjących się za drzewami i posuwających się według przepisów sztuki wojkowej.

Również dachy wielu kamienic strategicznie ważnych, były obsadzone przez „bojowców”. Trzech bojowców czaiło się np. na dachu hotelu krakowskiego.

Także z szeregu prywatnych mieszkań I i II p. padały strzały na wojsko.

Bramy kamienic nigdzie nie były zamknięte — i wszędzie w sieniach kryli się bojowcy.

Na widok kawalerji, której kazano — co za obłądny rozkaz — szarżować na mokrym asfalcie w ulicy Dunajewskiego, cała ulica natychmiast pustoszała, ale z dachów, z okien, z plant, z sien domów, — z góry, z tyłu, z boków sywały się gęste salwy strzałów, od których ludzie i konie dziesiątkami padały.

Osozłomieni ułani, pod którymi konie ubito, poddawali się bojowcom..

Przycichanie walki.

Decydującym momentem walki było rozbrojenie półbatalionu tarnowskiej piechoty (której agitatorzy opowiadali, że cały pułk w Tarnowie został rozbrojony!).

Komendant Pobiedziński pozwolił tłumowi znieszać się z wojskiem, został przezeń wśród okrzyków: „Niech żyje nasz kapitan!” „Niech żyje Piłsudski!” na ręce porwany i zanieśiony do domu robotniczego, dotąd także zaprowadzono resztę oficerów. Karabiny i amunicję, tornistry rozebrali między siebie bojowcy.

Wiadomość o rozbrojeniu oddziału wywołała deprymujące wrażenie.

Rozwydrzenie nlicy

Wiarogodni świadkowie opowiadają straszne sceny, na które patrzyli z okien.

Rannemu żołnierzowi w ulicy Karmelickiej ściągnięto buty. Porucznika Zagorowskiego dobito bagnietami — i jak jego nieszczęśliwy ojciec oświadcza, doszczętnie obrabowano. Porucznika Trenkwalda straszliwie zmasakrowano.

Ze wszystkich koni ściągnięto derki, siódła, uzdy etc. Dopiero dalsze dochodzenia ujawniają całą grozę niektórych szczegółów.

Zaznaczamy, że wśród prawdziwych robotników, b'orących udział w walce, okrucieństwa te wywoływały protest Z „Jeńcami”, których w domu robotniczym trzymano przez 24 godzin, obchodzono się poprawnie — i agitowano wśród nich.

Zajścia około Syndykatu Rolniczego.

W czasie walk, jakie się rozgrywały w nieszczęsnym dniu wtorkowym — bardzo ciężkie momenty przeszli mieszkańcy Plant, pl. Szczepańskiego, a między innymi personel „Syndykatu rolniczego”, którego biura mieszczą się pod Nr. 5.

Już we wtorek chodzili po mieście rozsiewane niewia-

Z ostatniej chwili.

Sprawcy tragedji krakowskiej zostaną schwytani.

(Telegram „Głosu Pom.”)

Kraków, 11 listopada.

Władze wojskowe, policja polityczna i kryminalna prowadzi energiczne śledztwo w sprawie krwawych krakowskich.

Powoli władze wylapują bojowców i jest nadzieja, że w najbliższym czasie morderca rotm. Bochenka zostanie wykryty.

W czasie wypadków wtorkowych milicja robotnicza przeprowadziła rewizję na wieży kościelnej i w klasztorze OO. Karmelitów, a kiedy zawieszano ksyędza do umierającego ułana, bojowcy nie przepuścili sęgi Bożego, tak, że szykowany kapłan przez tłuszczę zawrócić musiał do klasztoru..

Pogrzeb poległych robotników przy udziale delegacji robotniczych wypadł spokojnie.

Brak duchowieństwa na pogrzebie tłumaczy się tym faktem, że komitet pogrzebowy nie chciał przystać na warunki kurji biskupiej, która żądała, aby akt pogrzebu był aktem ściśle religijnym, a nie manifestacją polityczno-partijną.

Konsorcjum Thyssena domaga się 8 godzinnego dnia pracy.

W czasie interwencji policji zabito 6 osób.

Düsseldorf, 11. 11. (Pat.) Konsorcjum Thyssena wydało resztę robotników, zaznaczając, że przyjmie do pracy tylko tych, którzy zgodzą się pracować po 10 godzin dziennie.

Syndykat zaproteutował przeciwko obaleniu 8-godzinnego dnia pracy. Robotnicy otoczyli budynki fabry-

— Na wieży Mariackiej biskup strzelał z karabinu maszynowego — płótki jakiś agitator.

Byli tacy, którzy wierzyli w strzelającego z karabinu maszynowego na wieży Mariackiej ks. biskupa. Tego wieczoru wierzone we wszystko, co tylko ktoś chciał powiedzieć...

Pleciono więc dalej, że płomień rewolucji ogarnął Warszawę, że tłum w „czterokrotnym ataku” zdobył Sejm i wreszcie plotka świadcząca o wielkim bezkrytycyzmie masy, nawet partyjnie uświadomionej, gdyż wśród niej kolportowana szeroko, że „rząd ustąpił, a na jego miejsce przyszedł rząd robotniczo-włościański”...

domo przez kogo wersje, że „Syndykat rolniczy” zostanie zdemolowany, z powodu fantastycznej plotki, jakoby w biurach tej instytucji mieściły się... karabiny.

Na tle tych pogłosków odbywa się popołudniu około 2-giej we wtorek — rewizja przeprowadzona przez socjalistycznych bojowców, oczywiście z rezultatem zupełne ujemnym.

Mimo to pogłoski na temat Syndykatu nie milkły, przeciwnie, w środę gromadziły się przed Syndykatem tłumy publiczności, odgrążającej się przeciw tej instytucji.

Uspokojenie tłumy było tego rodzaju, że dyrekcja zwróciła się o interwencję do p. Marka, ten zaś odesłał ją do kierownictwa milicji, jak wiadomo bowiem, plac Szczepański był okupowany przez socjalistów w porozumieniu z ówczesnymi władzami wojskowymi.

Komenda milicji nadesłała lojalnie sześciu uzbrojonych w karabiny ludzi, którzy przeszło godzinę pilnowali gmachu.

W pewnym momencie milicjanci zażądali jeść, a kiedy odpowiedziano im, że Syndykat nie posiada restauracji — zażądali wartownicy pieniędzy, a mianowicie po 400 000 marek na głowę. Wyplacono im 2 miliony 400 tysięcy, co milicjanci z podziękowaniem przyjęli, by wkrótce potem odejść.

Kłamliwe sprawozdanie „Naprzodu”.

„Tryumf (?) Bojowców”.

Socjalistyczny „Naprzód” tak referuje zajścia wtorkowe: Przechodzą chwiei spokojnie i znowu huk salw. Robotnicy nie tylko się bronili, ale atakują; z każdego okna, z dachów, z za drzew wywiczani w robieniu bronią robotnicy, wszyscy byli żołnierze, walczą zdobytymi karabinami do upadłego. Około godz. 11-ej policja ustąpiła z placu, pozostała tylko kawalerja.

Ta wykonuje szarżę, robotnicy nie strzelają do ludzi tylko do koni, które zaścielają pobojuwisko.

O 11,30 nastąpił moment krytyczny: Nadjechał samochód pancerny „Dziadek”, z którego pada salwa za salwa.

Robotnicy, stare wiarusy, nie dali się sterroryzować: gęste strzały karabinowe wkrótce ubezwładniają załogę auta, z której jeden zostaje zabity, reszta zaś raniona.

Auto zostaje w rękach robotników, i odrazu znajdują się fachowcy, którzy naprawiają szkody i wkrótce auto przyozdobione czerwonym sztandarem staje przed bramą domu robotniczego.

Powyższy opis to naturalnie tylko fragmenty z wielkiej bitwy, jaka przez trzy blisko godziny toczyła się na ulicy Dunajewskiego, bitwy zakończonej zupełnem zwycięstwem robotników.

Trzeba było widzieć młodych i starszych towarzyszy, jak ciągle biegali w poszukiwaniu za amunicją, ładowali karabiny i wybiegali na ulicę, aby walczyć. Nikt nie uciekał, nikt nie usunął się przed niebezpieczeństwem — robotnicy-żołnierze walczyli z zapalem zaścielając niestety plac boju swymi trupami” (???)

Do tego opisu dodać należy, że pancerny samochód, który jeździł koło „Bagateli” strzelał tylko dla postrachu ślepej naboja. Rezultatem było zdobycie jednego z tych samochodów bojowców.

Sprawozdanie „Naprzodu” są aż nazbyt przełrzyste aby je trzeba komentować. Uważaj czytelnik spostrzeże, jak pragną socjaliści usprawiedliwić swą dwuznaczną rolę w jaką uwickła ich bezmyślność i owczy pęd za słowami podejrzanvch agitatorów. Red.

cje nacjonalistyczne w dalszym ciągu przygotowują się do zamachu w związku z przewrotem w Bawarii.

Nacjonalisci czynili w ciągu dnia wczorajszego przygotowania w okolicy Berlina.

Rocznica zawieszenia broni.

Paryż, 11. 11. (Pat.) Wczoraj w przededniu rocznicy zawieszenia broni we wszystkich zakładach szkolnych poświęcono chwilę wspomnieniom poległych. Na giełdzie zachowano minutę milczenia. Liczne delegacje złożyły wieniec na grobie nieznanego żołnierza.

Kraków, 9. 11. (PAT) Likwidację strajku kolejowego okręgu tutejszej dyrekcji kolejowej należy uważać za całkowicie i ostatecznie przeprowadzoną.

Warszawa, 9. 1.. (PAT). W obrębie dyrekcji kolejowej warszawskiej pracownicy kolejowi zgłaszają się gromadnie do pracy.

Katowice, 9. 11. (PAT). W dyrekcji katowickiej ruch towarowy z każdą chwilą zwiększa się.

Poznań, 9. 11. (PAT). Ciemne indywidua podjęły wśród kolejarzy tutejszych ponowną agitację strajkową.

Agitacja napotyka na opór u świadomych kolejarzy, którzy zdają sobie jasno sprawę z tego, że jakikolwiek ruch strajkowy w obecnym czasie mógłby spowodować całkowitą katastrofę w aprowizacji państwa.

Berlin, 9. 11. (Pat.) Z powodu wypadków, rozgrywających się w Bawarii, rząd Rzeszy postanowił wstrzymać wszelką komunikację z Bawarią zarówno kolejową, jak telegraficzną i telefoniczną aż do chwili przywrócenia tam całkowitego porządku.

Bawarczycy nie darują Kahrui.

Monachjum, 11. 11. (Pat.) Tutejsza opinia publiczna zwraca się przeciw Kahrui i sympatyzuje z Hitlerem.

Dziś odbyły się liczne zebrania na których ostro krytykowano postępowanie Kahra. Związek Vaterland postanowił usunąć Kahra z grona swoich członków.

Minister Przem. i Handlu wydał nowe rozporządzenie, regulujące ruch eksportowy w Rumunji.

Ilość oszczędności, złożonych w bankach wiedeńskich, wzrosła w ciągu miesiąca września o 28 miliardów koron austr.

„Słowo Polskie” donosi, że stan zdrowia Metropolity Szeptyckiego znowu się pogorszył.

Gen. dyw. Latinik wydaje książkę o działalności setnego pułku ziemi cieszyńskiej w czasie słynnego przełamania frontu pod Gorlicami w bitwach od 30. 6. do 9. 5. 1915 roku.

Z dnia.

Lewica idzie śladem Targowicy

(Znamienny głos włościanina.)

Jako przyczynek do obecnych niepatriotycznych postępów lewicy, przychodzi nam dołączyć wzruszający wprost głos rzeczywiście po polsku czującego włościanina, który w liście do Redakcji daje upust swego oburzenia na przewrotność „następców Targowiczian”.

Uzasadniony swoje zapatrywanie, kończy korespondent temi słowy:

„Nie zwycięży nas „nowa Targowica” wsparta o żydostwo jeżeli w zgodzie poprzemy pracę obecnego rządu”.

Święto kolejarza Polskiego w Grudziądzu

Grudziądz, 12 listopada.

Rocznica zawieszenia broni i przejęcia pewnych części Polski z rąk okupantów, stała się zarazem ogólnopolskim świętem „Kolejarza Polskiego”.

W dniu 11 listopada 1918 r. z gruzów i resztek niezabranego przez wrogów taboru powstała bowiem kolej państwowa polska, która szybko i sprawnie się organizując przy równoczesnej akcji wojskowej objęła niebawem wszystkie tereny ziemi polskiej.

Dzień 11 listopada 1918 r. kolejarze grudziądzcy obchodzili bardzo uroczystie.

Przed godz. 12 w południe przy dworcu kolejowym uformował się wspaniały pochód, w którym wszystkie związki kolejowe w Grudziądzu ze sztandarami i muzyką ruszyły głównymi ulicami miasta do kościoła św. Mikołaja.

Mszę św. odprawił ks. Brejski. Po skończonem nabożeństwie kolejarze ulicami 3-go Maja, Toruńską, Rzeźalną i Radzyńską ruszyli do „Bazaru”, gdzie odbyła się główna uroczystość.

Ze sceny przemówił krótko naczelnik ruchu p. Dyjakiewicz, wspominając o znaczeniu uroczystości.

Dłuższy referat wygłosił p. Jabłoński, skreślając w żywych i pełnych uczucia słowach całą genezę powstania kolei polskich, zaczynając już od tej chwili, w której kolejarze-wygnanci zagnani losem wojennym do Moskwy, organizowali się potajemnie, oczekując z nadzieją chwili wielkiego przewrotu.

„Kolejarz polski w obecnej chwili — mówił J. Jabłoński — winien wzorować się na tych, co przed pięciu laty ofiarnym trudem i mazołem uruchomili z gruzów koleję polską.

Ale zaczęta pracę trzeba wytrwale prowadzić dalej, trzeba przetrzymać dzisiejsze warunki bytu, aby przyszłym pokoleniom zostawić w spadku dzieło wielkie i potrzebne, któreby świadczyło chwałebnie o wytrwałości i patriotyzmie dzisiejszych pracowników kolejowych.”

Podniesiony przez mówcę okrzyk na cześć Najjaśniejszej Rzeczypospolitej powtórzyli zebrani z zapa-

Berlin, 11. 11. (Pat) „Vorwaerts” donosi: Organiza-

Kolej podrożeje znowu o 100 proc. od 1-go grudnia.

Obrady nad ustanowieniem stałej taryfy kolejowej.

Na najbliższym posiedz. komit. taryfowego państw. rady kolejowej w Warszawie, omawiane będą dwa przedłożenia ministerstwa kolei: 1) dotyczące ustanowienia

stałej taryfy od 1 stycznia 1924 r. i 2) przedłożenie w sprawie nowej podwyżki taryfy osobowej i towarowej od 1 grudnia o 100 procent.

Kwestja przyszłej waluty polskiej.

Monety złote, srebrne, niklowe, miedziane. — Banknoty z r. 1919. — Dobrze pojęta oszczędność. — Banknoty z nadrukiem.

(Od naszego korespondenta).

Warszawa, 11 października.

Wzory wszystkich monet obiegowych w walucie złotowej nie zostały jeszcze w ministerjum skarbu ustalone.

Narazie wiadomo tylko, że monety będą bite z czterech metali: złota, srebra, niklu i miedzi. Monety srebrne obstalowane będą zagranicą, prawdopodobnie w Wiedniu, pozostałe zaś wykonane będą w mennicy warszawskiej.

Co do banknotów, jak słyszymy, powstała kwestja, czy możliwe jest zużytkowanie posiadanego przez ministerjum skarbu zapasu banknotów złotych, drukowa-

lem, poczem muzyka kolejarzy odegrała „Jeszcze Polska nie zginęła“.

Przemówił jeszcze krótko p. naczelnik Dwiakiewicz, zachęcając zebranych kolejarzy do wytrwania, póki lepsze zaświta dla państwa i dla jego pracowników, — poczem zebrani powstawszy z miejsc odśpiewali „Rote Marji Konopnickiej“: Nie rzucim ziemi skąd nasz ród!

Wiadomości bieżące.

Kalendarz: Wtorek Stanisława Kostki. Wschód słońca 7.19 zachód 4.9. Wschód księżyca 12.5 zachód 9.8.

Przywileje poselskie a strajk kolejowy

Jak wygląda solidarność posłów socjalistycznych wobec strajkujących towarzyszy.

Posłowie nasi, poza wieloma innymi przywilejami, korzystają z bezpłatnego przejazdu na kolejach.

Z chwila, gdy towarzysze ogłosili strajk kolejowy, powinni byli posłowie socjalistyczni wstrzymać się od jeżdżenia pociągami, tymczasem widzieliśmy, iż właśnie w tym czasie cały zastęp tych panów jeździł bez ustanku wszystkimi pociągami, namawiając naturalnie do strajku.

Gdyby Sejm odebrał im ten przywilej i legoność taką „perpedes apostolorum“ udać się musiał np. z Warszawy do Grudziądza, przekonałby się jakim potężnym wynalazkiem jest kolej i jakie usługi oddaje ludzkości.

Śluby graniczne na wschodnich rubieżach.

Wytęczenie granicy polsko-sowieckiej na ukończeniu.

Pomiary granicy polsko-sowieckiej są na ukończeniu. Do końca października pozostało do przemierzenia około 100 km., a to wskutek trudności na terenie błotnistym Polesia.

Sprawy techniczne zostały załatwione pomyślnie. Kilka spraw, jak sprawa przynależności wyspy na rzece Perewrezina, przekazano mieszanej komisji granicznej.

We wtorek odbywała się w szkołach nauka.

Strzelanina wtorkowa w Krakowie zastała dzieci szkolne w klasach przy nauce. Niektóre zakłady naukowe przytrzymały swoich wychowanków aż do czasu, kiedy zgłoszą się po nich rodzice, inne rozpuściły dzieci do domów. Zewsząd spieszyli do szkół rodzice i opiekunowie, przebijając się wśród tłumów i poprzez uliczne kordony, a łatwo sobie wyobrazić rozpacz tych rodziców, którzy już dzieci w szkole nie zastali.

Dzieci w czasie największego zamieszania biegły przez ulice, to też nie obeszło się bez wypadków tragicznych.

Jedną z uczennic gminazjum św. Jadwigi trafiła kula na ulicy Dunajewskiego, koło hotelu krakowskiego, padła zabita. Kilko dzieci jest rannych.

Do szkoły przygotowawczej przy seminarjum męskim na ulicy Straszewskiego wypadła przez okno kula karabinowa, raniąc jednego z uczniów IV klasy w ramię.

Spora gromadka dzieci, które codziennie przyjeżdżają autobusem z Kobierzny do Krakowa, zmuszona była piechotą powrócić do domu.

W środę nauki w szkołach nie było.

—** Jutrzejse nabożeństwo żałobne za dusze bohaterów i żołnierzy poległych w Krakowie, przypominamy w ostatniej chwili, nie wątpiąc, że liczny udział nietylko władz wojskowych, cywilnych oraz organizacji społecznych, ale i całego społeczeństwa.

—** Klub Poselski Chrześcijańskiej Demokracji wysłał do Krakowa następującą odezwę:

„Dowódtwo 8 pułku ułanów Kraków. Łączymy się w dniu dzisiejszym z ciekłą żałobą całego pułku z powodu tak bolesnych strat. Niech ofiarna krew poległych wiernych idei żołnierskiego posłuszeństwa i obowiązku obudzi sumienie tych, którzy zasłепieni nienawiścią, podnieśli zbrodnia rękę przeciw naszemu bohaterstwu żołnierzowi.

Klub Poselski Chrześcijańskiej Demokracji.

Prezes Chaciński. Sekretarz Mendrys.

—** Korespondent nasz paryski, p. red. Włoszczyński przyjechał w przejeździe do Warszawy dziś do Grudziądza i wygłosi na zebraniu Chrześc. Demokracji, które odbędzie się dziś, w poniedziałek, o 7½ wiecz.,

nych w roku 1919 wobec tego, że napisy na nich nie odpowiadają zmienionym stosunkom, przedewszystkiem obecnemu projektowi banku emisyjnego.

Jednak w obecnym okresie wydawałoby się nam niezgodne z duchem sanacji i oszczędności, zdecydowanie kolosalnych wydatków na druk nowych banknotów ze względów mało istotnych.

Tembardziej, że formalne wyjście z sytuacji zawsze da się znaleźć, choćby np. przy pomocy przedruku, czego przykłady mieliśmy na Łotwie, w Austrii i w Niemczech.

wykład na temat stosunków wychodźstwa polskiego we Francji.

Nie wątpimy, że liczny będzie udział członków i sympatyków, interesujących się sprawą powyższą, zwłaszcza, że o niej mówić będzie działacz, znający stosunki doskonale, bo tamże w dziedzinie opieki nad wychodźstwem pracując.

—** Teatr Miejski. Dziś w poniedziałek wieczorem o godz. 8 przedstawienie po cenach najniższych wspaniałej komedii francuskiej „Musisz być moją“. Bilety w cenie od 20—50 000 mk. Dyrekcja przepowiada to przedstawienie dla wszystkich sfer niezamożnych oraz dla wojska.

We wtorek wieczorem o godz. 8 „Panna Służąca“ Hennequina z p. Turońską w roli tytułowej.

W środę popoł. o godz. 5 przedstawienie szkolne „Pana Damazy“ Bliźnińskiego. Bilety od 20—50 000 mk.

W przygotowaniu „Przed Ślubem“, sztuka w 5 akt. K. Zalewskiego.

Sprzedaż biletów czynna w kancelarii teatru codziennie od godz. 10—1 i od 5—8 w Kasie Teatru (Tivoli), w niedzielę i święta od godz. 11½—1 w kancelarii teatru. Telefon nr. 756.

—** W sprawach walki z lichwą i drożyzną odbędzie się w sali Rady Miejskiej Ratusz I zgromadzenie w dniu 14 bm. o godz. 8 wieczorem.

—** Złodzieje jarmarczni. Zwykle z okazji jarmarku zbierają się w naszym mieście różne ciemne szumowiny. Podczas ostatniego jarmarku w ub. piątek czterech mężczyzn weszło do hurtowni blawatów firmy Sikorski-Bielinski i rozdzielili się na dwie grupy zaczęło przy oddzielnych stołach przegadywać materię. Po ich odejściu zauważył kupiec brak walika materii wartości 40 milionów mk.

Policja wskutek interwencji właściciela aresztowała dwóch z tych osobników, lecz skradzionej materii przy nich nie znalazła. Jest to banda złodziei grasująca po jarmarkach.

—** Okradziono również czeladnika piekarskiego p. Kaszewskiego, któremu złodzieje wynieśli z mieszkania przy ul. ks. Budkiewicza większą ilość garderoby męskiej, obuwia i biżuterii wartości 30 milionów mk.

—** Kradzież w Rogoźnie W nocy na 9 bm. gospodarzowi Heberleinowi w Rogoźnie ukradziono świnie. Policja wpadła już na trop sprawców. W związku z tą sprawą aresztowano już Bron. Jabłońskiego robotnika z Rogoźna.

—** Aresztowanie za kradzież. Przybyśza Bol i Józwiaka Bol, handlarzy z Łodzi i Millera Anton, robotnika również z Łodzi aresztowano za kradzież.

Tuch towarzysztw.

Tow. Śniegu „Lutnia“. Dzisiaj o godzinie 8-mej wiecz zebranie miesięczne w Hotelu Kellasa 8352

Zarząd.

—(rt) Walne zebranie Koła Przyjaciół Harcerzy w Grudziądzu odbędzie się dnia 15 bm. o godz. 7 mej w auli gimn. rzyrodniczo-matem. (ul. Sienkiewicza).

Z całej Polski.

—** TUCHOLA. (Handlarze dolarów pod kluczem). Jak donosi nasz korespondent z Tucholi, podejrzenie niektórych obywateli tego miasta w stosunku do pewnej firmy żydowskiej zbrojowej w miejscu, okazały się słuszne. Zdemaskowano bowiem kupca zbrojowego Bernarda Lamparskiego i jego spółnika żyda Szwarca, którzy wywozili do Gdańska systematycznie dolary i inną cenną walutę. „Dolarowi“ spółnicy siedzą już w więzieniu chojnickim, czekając zasłużonej kary.

—** BYDGOSZCZ. (Zgon weterana 1863 roku). W Mysiecku pod Bydgoszczą, w dniu 30 października zmarł Władysław Kierowski w wieku 84 lat, uczestnik powstania z partii Langiewicza działającej na terenie b. Kongrėsówki. Zmarły do zgonu był gorliwym patriotą. — Cześć jego pamięci!

(Skradziony kielich kościelny). W urzędzie policji śledczej w Bydgoszczy znajduje się kościelny kielich mosiężny niepozłacany, którego pochodzenia dotąd nie stwierdzono. Kielich ten podtrzymuje 5-ramienna gwiazda, i jest 18 i pół cm. wysoki.

(Trup w kanale bydgoskim). W starym kanale opodal 4 śluzę wylądowano w trzech dniach trupa mężczyzny około lat 40, z ciemno-blond włos., ubranego w spodnie w paski bez marynarki. W kieszeniach jego znaleziono nieco gotówki

lecz żadnych wykazów osobistych lub innych dowodów, na podstawie których możnaby stwierdzić identyczność topielca.

—** ZANIEMYŚL. Zbrodnicze instynkty dziecka). Chłopak szkolny Paweł Nagel wychowanek tutejszego rolnika Otona Rolla, zwałił do domu swego wychowawcy dziewczę szkolne Marjanę Kujawiakównę i wzięwszy nabitą broń palną wystrzelił do niej, raniąc ją w czoło i oczy wskutek czego dziewczynka postradała wzrok i będzie całe życie niewidoma. Wychowawca sprawy będzie musiał za skutki wypadku odpowiedzieć. Ojciec poszkodowanej wniósł bowiem skargę przeciw niemu o odszkodowanie za wypadek, spowodowany pośrednio z jego winy.

—** POZNAŃ. (Ofiara strajku kolejarzy). Dla zapobieżenia ewentualnym wypadkom sabotażu ze strony żywiołów wywrotowych podczas ostatniego częściowego strajku kolejowego władza wojskowa dostarczyła posterunków wojskowych celem strzeżenia torów i urządzeń kolejowych.

Jeden z żołnierzy stojący na straży toru kolejowego za bramą Bydgoską, uległ śmiertelnemu wypadkowi wskutek własnej nieogłędności. Zastrzony w nadbiegający pociąg nie zauważył, że jednocześnie nadchodzi pociąg z przeciwnej strony i dostawszy się w miejscu krzyżowania się obu pociągów pod koła lokomotywy, poniósł śmierć na miejscu.

Ciało niebezpiecznego znaleziono rozpolowane nad torem, a przy nim karabin kompletnie roztrzaskany.

—** PŁOCK. (Powiększenie obszaru miasta). Starania Rady miejskiej m. Płocka w sprawie przyłączenia podmiejskiej gminy Radziwie zostały załatwione przychylnie. Gminę tę wyłączone z pow. Gostyńskiego. Nowe wybory do rady miejsk. m. Płocka również obejmą tereny Radziwia.

—** WARSZAWA. (Ujęcie żonobójcy). Zamieszkały w Warszawie Adam Dabliński, osiadł przed kilku tygodniami w Obrzycku (Poznańskie), gdzie kupił ogród owocowy. Do nowej posiadłości sprowadził się sam jeden, a żonę swą Anastazję pozostawił w Warszawie.

W Obrzycku zaczął starać się o rękę zamożnej panny, którą przed paru tygodniami poślubił. Wówczas pojechał do Warszawy po swą pierwszą żonę, aby ją zabrać do Obrzycka, celem pokazania nowego gospodarstwa. Po drodze od kolei wprowadził ją do lasu i tam ją zamordował, poderżnąwszy jej gardło sztyltem i zadawszy kilka ran w głowę.

Pomimo zrzecznego zatarcia śladów za sobą policja w tych dniach aresztowała go.

Za sali sądowej.

Izba karna Sądu okręgowego w Grudziądzu skazała w dniu 27. 10. 1923:

1) Franciszkę Sobieską, wdowę z Gruty na 8 miesięcy więzienia.

2) Aleksandrę Zysk, robotnicę z Okonina na 4 miesiące więzienia.

3) Józefę Bałcerzak, wdowę z Grudziądza na 1½ roku więzienia. Oskarżone były 1) o spędzenie płodu, 2) o to, że świadomnie pomagała oskarżonej Sobieskiej, 3) wreszcie o to, że Sobieskiej za zapłatą 50 tysięcy marek dostarczyła do spędzenia płodu środków.

W końcu skazano Romana Babińskiego z Grudziądza za niewyznaczenie cen na towarach na 1 milion mk. grzywny i kosztu postępowania sądowego.

Z całego świata

—** Walka z żydostwem w Austrii. Gmina miasta Wels w Austrii uchwaliła, że przedstawienia teatralne, na których grają sztuki katolickich autorów lub kompozytorów, są wolne od tzw. podatku zabawowego. Natomiast podatek zabawowy należy płacić jeśli grają rzecz żydowskiego autora.

—** Kradzież gobelinów w Wersalu wyjaśniona. Kradzież drogocennych gobelinów w pałacu wersalskim już została wyjaśniona. Kradzieży dopuścił się niejaki Prosper ze swoją kochanką Guison znaną i bardzo czynną komunistką.

—** Niezwykły grubasek we Francji. Najgrubszym wyrostkiem we Francji, a może w całej Europie, jest dwunastoletni Merlot, syn wieśniaka francuskiego z departamentu Vendee. Merlot liczy lat 12, a waży 308 funtów i ma w pasie obwód 4 stopy i 4 cale.

—** Brak mieszkań w Nowym Jorku. Komisja wyznaczona przez nowojorski zarząd miejski, celem zbadań stosunków mieszkaniowych w Nowym Jorku, stwierdziła jak donosi korespondent londyński „Daily Maila“ stosunki zadziwiające.

Cena mieszkań nad Hudsonem podskoczyła pięciokrotnie, a brak ich jest taki, że w niektórych domach taborowicze zorganizowali spółki dla kolejnego korzystania z lokalu. W pewnym domu czternaście lokali zajmowanych jest przez czterdzieści dwie osoby, które mieszkały w tych lokalach na zmianę, po osiem godzin kolejno.

Raport zaznacza, że dla zarządzenia trudnym warunkom mieszkaniowym w Nowym Jorku należałoby zbudować 165 000 domków robotniczych.

—** Bankructwo tramwaju wrocławskiego. Jak donoszą z Wrocławia, tamtejsze towarzystwo tramwaju elektrycznego ogłosiło bankructwo.

Pomimo zastosowania wielkich oszczędności deficyt tow. dosięgnął 1,3 biliona marek. Towarzystwo nie było już w stanie opłacać swego personelu, ogłosiło więc bankructwo.

—** Zaślubiny książęce. Bawiący w Londynie król Gustaw szwedzki obecny był na uroczystości zaślubin szwedzkiego następcy tronu, Gustawa Adolfa, z księżniczką Battenberską (Mountbatten).

—** Wydalanie żydów z Bawarii. Jak donosi „Messagero“, 170 żydów, wydalonych z Bawarii wskutek rozporządzenia komisarsza Kahra, rzybyło do Genui z zamiarem udania się stamtąd do Anglii lub Ameryki.

—** Angora stolicą Turcji. Zgromadzenie narodowe tureckie przyjęło projekt ustawy, podnoszącej Angorę do jednolitości stolicy Turcji.

Jak wysokie będącie komorne w 1924 r.?

Warszawa, 9. 11. (Pat.) Sejmowa komisja prawna prowadziła dyskusję nad projektem przerachowania przedwojennych sum komornego na marki polskie.

Projekt bierze jako podstawę od obliczenia komornego na styczeń 1924 r. wskaźnik drożyzniany za ostatni dzień października 1923 r.

Wskaźnik ten wynosi

w stosunku do cen z czerwca 1914 r. — 216.805, wobec tego projekt przewiduje przerachowanie sum komornego na styczeń 1924 r. w stosunku do 1 rubla — 466.000 marek, jednej marki niemieckiej do 216.000 mk. jednej korony austriackiej do 180.000 mk. polskich.

Według tych stawek lokatorzy będą płacić pięć i dziesięć dziesiątych, względnie

20 proc. komornego przedwojennego zależnie od wielkości i rodzaju lokalu.

Do sum tych doliczone będą świadczenia dodatkowe na następne miesiące. Sumy komornego za styczeń będą przeliczone w stosunku do wzrostu drożyzny, jaki znajdzie swój wyraz w podwyższeniu mnożnej wzrostu płac urzędników i innych pracowników.

Na tem zakończono drugie czytanie projektu ustawy.

Przegląd religijny.

Przed kilku tygodniami obradował w Innsbruku międzynarodowy kongres katolickich organizacji młodzieży. Uczestnikami między innymi jest sekretariat gener. z siedzibą w Rzymie, którego sprawozdanie dostarcza pewnych danych o rozwoju stowarzyszeń narodowych.

Do międzynarodowego Związku należą organizacje następujących narodowości: Austrii, Wallonów i Flamandów (z Belgii), Boliwii, Kanady, Portugalii, Czechów i Niemców z Czechosłowacji, Chin, Francji, Niemiec, Włoch, Jugosławii, Polski i Luksemburga. Zgłaszają się o przyjęcie organizacje Hiszpanii, Anglii, Danii, Urugwaju, Połudn. Tyrolu i Stanów Zjednoczonych.

Ankieta urządzona między nimi wykazała:

- 1) że są to organizacje męskie, z wyjątkiem Danii, Czechosłowacji, Jugosławii i Holandii o charakterze mieszanym;
- 2) wiek przystąpienia do organizacji waha się od 12 roku życia (Luksemburg) do 16 (Belgia); najczęściej przyjmuje się młodzież w 15 r. (Francja, Włochy), lub 14 (Niemcy, Polska, Austria, Czechosłowacja). Wiek opuszczenia organizacji oznaczony jest tylko tam, gdzie jest osobna organizacja dla dorosłych, dla której organizacja pełni rolę przygotowania (Belgia — 18 lat);
- 3) wszystkie powyższe organizacje stoją w najściślejszym związku z władzą duchowną dycezalną;
- 4) nie mają charakteru politycznego ale dają członkom wychowanie obywatelskie, oparte o zasady katolickie;
- 5) w większości tych organizacji prezesi są wybierani przez członków (Włochy, Francja, Belgia, Kanada, Portugalia, Jugosławia, Luksemburg); w innych władza kościelna mianuje na to stanowisko księdza (Niemcy i Holandia) lub świeckiego (Czechy i Polska);
- 6) organizacje wykazują różny stopień pracowitości;
- 7) wszędzie rozwijają życie religijne (kult Eucharystji, rekolekcje zamknięte i publiczne, sodalności mariańskie);
- 8) wychowanie fizyczne dają tylko Luksemburg, Czechy, Polska i Austria; w innych członkowie naszych organizacji bądź należą do skautów, bądź tworzą odrębne towarzystwa sportowe.

*

Informacje gospodarcze.

Ciekawy obecnie obserwujemy moment w życiu giełdowym. Oto pomimo sytuacji strajkowej giełda akcji zareagowała mocną wyżką, na giełdzie zaś dewizowej dalsza wyżka walut obcych ustala. Powinno to dać poważny asumpt dla naszego kupiectwa zaniechania dalszej zwykłej kalkulacji.

*

Na ostatnim wiecu pracowników handlowych i przemysłowych postanowiono zwrócić się do ministra pracy i op. społ. z memorjałem, domagającym się reformy obliczeń statystycznego mnożnika drożyznianego.

Chodzi bowiem o to, aby pracownicy mogli otrzymywać wypłaty datków drożyznianych w terminach tygodniowych, a nie co dwa tygodnie, aby w ten sposób utrwalić waloryzację ich pracy zarobkowej.

Pozatem pracownicy przemysłowi i handlowi projektują nowe określenia minimum płacy zarobkowej.

*

W najbliższych dniach zostanie ogłoszony konkurs przez M. S. Wojsk na dostawę samochodów ciężarowych. Do konkursu mogą stanąć najpoważniejsze firmy

krajowe, a niektóre z nich w połączeniu z firmami zagranicznymi.

Wskutek spadku marki polskiej stawki opłat probierczych jak nas informują, mają być w najbliższym czasie znacznie podniesione.

Opracowany w tej sprawie projekt przewiduje pobieranie opłat probierczych na rzecz skarbu państwa za cechowanie złotych i srebrnych przedmiotów.

I tak: od gotowych wyrobów mają być pobierane 8 000 od 1 gr. złota i 4 000 marek od srebra.

Od zegarków kieszonkowych i kopert zegarkowych w stanie gotowym za sztukę: opłaty te wynoszą będą: od złotych dochodzących do 33 i pół m/m średnicy — 200 000 marek; od złotych o większej średnicy — 400 000 marek; od srebrnych bez względu na wielkość — 40 000 marek.

*

Delegacja polska przy Wysokiej Porcie, na wniosek Izby przemysłowo-handlowych b. dz. pr., zakomunikowała nam, że Generalna Dyrekcja cel w Konstantynopolu zgodziła się uznawać świadectwa (certyfikaty) pochodzenia towarów, wystawionych przez Izby przemysłowo-handlowe w Polsce.

W Izbie Grud.-Starogardzkiej są do przejrzania:

1) Projekt ustawy w przedmiocie umowy o pracę oficjalistów i

2) Projekt umowy z właścicielami bocznice kolejowych oraz ogólne zasady utrzymania i eksploatacji tychże, do których Izba opracowuje swoje uwagi i wnioski.

3) Rozporządzenie Dyrekcji Poczty i telegrafów w Bydgoszczy w przedmiocie nadawania przekazów w urzędach i agencjach pocztowych.

4) Sprawozdanie gospodarcze z rynku wewnętrznego z m. czerwiec i lipiec 1923 obejmujące charakterystykę sytuacji wszystkich ważniejszych działów produkcji krajowej.

5) Oferty zagraniczne: Firma niemiecka zgłosiła większe zapotrzebowanie na kartofle dla okręgu Ruhry i na sprzęty domowe. Równocześnie zapytuje o firmy eksportujące meble biurowe. Firma w Stockholmie pragnie sprowadzać z Polski jagody leśne. Firma łotewska pragnie nawiązać stosunki handlowe wszelkiej produkcji polskiej z tut. przemysłem i handlem.

6) „Demobil“ Nr. 71 zawierający rozpisanie na konkursową sprzedaż następujących przedmiotów we Lwowie: lokomobil, narzędzi rolniczych, wag, motorów samochodowych, dynamaszyn, samochodu osobowego, gwintarki, walcy drogowy, wind, lewarów, szyn, wózków kolejowych, kół, pomp, łózek i inne, w Wilnie: miocarni, ścieczarki, gatru, beczki żelaznej, platformy, fortepjanu, wirówki, bab kafarowych, ławek szkolnych, lamp naftowych i aparatu telefonicznego, w Łucku: turbiny wodnej, bormaszyny, ram i futryn do okien. Termin składania ofert na powyższy konkurs upływa z dnem 23. 10. 23 r.

7) Prospekty wystaw i targów:

a) Wydział Aprowizacyjny Wsch.-Chińsk. Drogi Żelaznej wkrótce przystępuje do zorganizowania muzeum w zakresie materiałów i artykułów używanych przez Drogę. W muzeum tem będą rozmieszczone materiały i artykuły, mające stać się przedmiotem przetargów ofertowych. Udział swój w tej wystawie zgłosił polski Wydział handlowy przy „Woskitorusie“ „Polzbyt“ w Charbinie, który prosi o polskie wzory oraz materiały mogące służyć jako przedmiot na wystawie. Informacji w tym kierunku udzielił tut. Izba.

b) Międzynarodowa wystawa przemysłowa w Filadelfii odbędzie się w 1926 r. Cel wystawy jest zorganizowanie pokazów towarów jakie każdy kraj posiada na wywóz. Wśród materiału polskiego powinny znaleźć się eksponaty naszych artykułów eksportowych, które mogłyby uzyskać zbyt na rynku amerykańskim. Wobec tego prosimy o nadsyłanie swoich uwag co do przyszłego zgłoszenia udziału w Wystawie do tut. Izby ewent. wprost do Ministerstwa Przemysłu i Handlu w Warszawie.

8) Raporty konsularne dotyczące życia gospodarczego różnych krajów, a w szczególności raporty naszych poselstw w Belgii, Czechosłowacji, Rosji, Prusach Wschodn., Francji i w Niemczech.

9) Wykaz towarów przepuszczalnych obecnie do Japonii bez cła. Sfery zainteresowane winny wykorzystać na rzecz eksportu polskiego do Japonii tą wyjątkową sytuację.

Drukarnia Pomorska Tow. Akc. Grudziądz.

Redaktor odpowiedzialny L. Sobociński.

Z mrocznej pracowni alchemika...

Alchemia położyła podstawy chemii. — Sztuczne złoto. — Niema pierwiastków! — Na drodze realizacji mrzonki alchemików. —

Wiek średni, pełne ascetyzmu i wybujałości religijnych, miał jednak ideał bardzo poziomy i ziemski: stworzenie złota sztuczną drogą. Ile wielkich umysłów poświęciło życie tej chimere!

Począwszy od Hermesa Trismegista, z I. wieku po Chrystusie, który jest autorem formuły magicznej na sztuczne złoto — dotychczas nie odcyfrowanej — aż do Alberta Wielkiego, Villanovusa, Rogera Bacona, Le Cera, cała Europa „naukowa“ pasjonowała się tym jednym problemem, który palił im mózgi, zamyślał noce, zatruchiwał mózgi i ciała.

Marzenia wieków nie ziściły się. Nikt z alchemików nie zrobił złota, pomimo, że nieraz ceną sukcesu było ocalenie jego własnej głowy.

Trudy alchemików nie spełzły jednak bezowocnie. Jak astrologia stworzyła astronomię, tak alchemia dała podstawy chemii. I oto chemia znowu podejmuje idee alchemików — zrobienia sztucznego złota.

Ale już nie dla wzbogacenia się. Już nie dla napalenia kasy jakiegoś tyrańca, chcącego uzbroić tym złotem armię zdobywców. Jej cele są dalekie od prymitywnej zachłanności. Chodzi tu o przeniknięcie istoty rzeczy.

Nauka o pierwiastkach, z których składa się cały wszechświat, tych pierwiastkach, na których niezłożoność przysięgał do niedawna każdy chemik, została podważona.

„Niema pierwiastków“

— mówi nowa chemia — wszystko to są elektrony, wszystko to ładunki elektryczne w różnych do siebie pozostających stosunkach.

Zmieńcie układ elementów elektrycznych, istniejących w obrębie atomu żelaza, otrzymacie atom srebra, czy złota.

Eksperyment taki udał się już nawet. Rad przechodzi w ołów pod wpływem podobnych zmian wewnętrznych. Co się udało dla ołowiu, może udać się dla jakiegokolwiek pierwiastku.

Teoretycznie już sen alchemików się spełnił, praktyka podąża za teorią w dzisiejszych czasach szybkim krokiem.

I cóż będzie, jeżeli sen alchemików naprawdę się ziści? Czy sprowadzi to jaką rewolucję? Prawdopodobnie nie. Koszta stworzenia na sztucznej drodze będą tak wysokie, że złota nie opłaci się wyrabiać inaczej, jak dla eksperymentu...

OSRAM NITRA

OSRAM musi być na żarówce.

Więcej światła
znaczy więcej
wydajności
pracy.

Śp. Mieczysław Czarnowski

współzałożyciel i współwłaśc. firmy Pomorska Fabryka Mebli Czarnowski i Sp. w Grudziądzu,
zmarł nagle w Pelplinie dnia 10-go b. m. Śmierć przerwała mu życie pełne pracy, podejmowanej z myślą o przyczynieniu się do rozkwitu
Ojczyzny, którą kochał w każdym jej obywatelu. Tracimy w zmarłym przyjaciela serdecznego i oddanego.

Cześć Jego pamięci.

Subkowy, Grudziądz, 10 listopada 1923 r.

Edmund Kleina, Tadeusz Sokolnicki.

Dnia 10-go bm. zasnął nagle w Bogu

ś. p.

Mieczysław Czarnowski

współwłaścicieli firmy naszej.

W zmarłym tracimy życzliwego i troskliwego
pracodawcę, o którym pamięć wśród nas trwać będzie.
Grudziądz, dnia 10 listopada 1923 r.

Personal i pracownicy

Pomorskiej Fabryki Mebli Czarnowski i S-ka Grudziądz.

Konkurs sprzedaży.

Okręgowy Urząd Ziemiański w Grudziądzu,
ul. Ogrodowa 31 ogłasza przetarg na sprzedaż:

- 13 sztuk bydła i to 1 stadnika,
7 krów i 5 wołów żywej wagi
ca. 60 ctr. metr.
- 100 sztuk owiec żywej wagi ca.
35 ctr. metr.
- 210 ctr. metr. ziemniaków ja-
dalnych.
- 150 ctr. metr. peluszek.

Bydło można obejrzeć na majątku Starej-
rudzie, owoce na majątku Goczałki (po-
wiat Grudziądz).

Próbki ogłoszonych na sprzedaż ziemnia-
ków i peluszek, są do obejrzenia w Okręgo-
wym Urzędzie Ziemiańskim pokój nr. 1, tam-
że i również do przejrzenia warunki szczegó-
łowe konkursu.

Oferty zapieczętowane z uiszczoną opłatą
stemplową należy przesłać do Okręgowego Urzę-
du Ziemiańskiego, pokój nr. 16 z napisem „Oferta
na ogłoszony konkurs z dnia 12 listopada 23 r.”,
wyszczególniając obiekt, na który się reflektuje.

Otwarcie ofert nastąpi 16. XI. 23 r. w bu-
rze Okręgowego Urzędu Ziemiańskiego o godz.
10-ej w obecności oferentów, poczem odbędzie
się jeszcze przetarg ustny. 17074

Okręgowy Urząd Ziemiański w Grudziądzu.

Mamy torf na składzie

„ZGODA” Spółdzielnia Spożywców Mickiewicza 9

SŁOMĘ ŻYTNIA

kupujemy
we wszelkich ilościach

Wielkopolska Papiernia T. A.
Bydgoszcz, Gdańska 19, Tel. 1149

Sześciostwo Intendencji O. K. VIII. Toruń,

ogłasza

przetarg

na dostawę

przyborów i dodatków szewsko - krawieckich

na dzień 15. bm. godz. 11. Oferty należy skła-
dać do Sześciostwa Intendencji O. K. VIII. w
Toruniu pokój nr. 65 17077

Informacji co do ilości i jakości dostarczyć
się mających przedmiotów oraz warunków do-
stawy może zasięgnąć w Sześciostwie I. O. K. VIII.
w Toruniu, Referat Mundurowy oraz w Kierow-
nictwach Rejonu Intendencji w Toruniu,
Grudziądzu i Bydgoszczy.

Korzystne kupno!

Nowy, mas. dom fabryczny, ca.
25 m. dł. 10 m. szer., nadający się
do każdego przedsięw., wraz z do-
mem mieszkalnym, w surowym
stanie, do nabycia w Gniewie,
Pomorze. Zgłoszenia przyjmuje bur-
mistrz Dziegielewski w Gniewie.

Stary ołów

kupuje

Drukarnia Pomorska.

Teatr świetlny — Variete

Dziś 12 aktów XI seria „CUD DZUKLI”

w 6 wielkich aktach.

Oprócz tego wielki dramat współczesny z ogromną
wystawą, najnowszymi tańcami, sensacjami i pierwszorzędną
grą artystyczną
pod tytułem „Młodość” w 6 aktach.

Uwaga! Na nowy program Variete — kwartet ta-
neczny — zwracamy szczególną uwagę, 7083

Czas najwyższy

pokryć zapotrzebowanie w nawozach sztucznych. Dostarczamy
za gotówkę i na zamianę na ziemniaki i zboże Tomaszówkę,
Superfosfat, Kainit i Sole potasowe 20, 30—40%
krajowe i zagran., Azotniak wapnia, Siarczan amonu.

Poznanski Bank Ziemiański

7075

Tow. Akc. w Poznaniu.

Oddział Rolniczo-Handlowy

Filja w Grudziądzu.

Telefony nr. 795 i 895.

Adres telegr. „Ziemia”.

Członka Zarządu

fachowego bankowca, poszukuje
od 1. XII. 1923 lub 1. I. 1924.

BANK PUCK Sp. z z. n. odp. w PUCKU

Zgłoszenia wraz z referencjami oraz podaniem pensji przyjmuje

A. Miotk - Puck - Rynek
prezes Rady Nadzorczej

7031

Kamienica

dwupiętrowa z dużymi śpiężnikami
przy ul. Pańskiej sprzedam
za równowartość 1500 dolarów
Płatne w markach polskich. Zgło-
szenia ulica 3-go Maja nr. 8. 17079

Państwowe Stado Ogierów

w Starogardzie

urządza 15 listopada o 10½ (w stadzie)
drugi tegoroczny

pokaz ogierów

na który zaprasza hodowców z Pomorza. 17083

Zawiadomcy stacji ogierów lub prezesa albo
wiceprezesa kółek rolniczych zechcą podać ży-
czenia hodowców dotyczące się stacji i przydziału
ogierów państwowych najpóźniej do 15 listo-
pada, ponieważ później wpływających życzeń
stado uwzględniać nie może.

Państwowe Stado Ogierów.

Sprzedaż

Butelczki

do wody kolonijnej około
3000 do sprzedania. Fas. n
Johann Maria Farina 60
gramów. Zgłoszenia:
Bydgoszcz, 7057
skrzynka pocztowa nr. 61.

Wilk

(pies), ciemny, śliczny
okaz, tresowany, około
2 lata stary,

do oddania.

Gdzie? wskaże adm.
„Głosu Pomorskiego”.

Kapelusz cylindr.

trzewiki na 7 lat, na
sprzedaż. ul. Kościuszki
nr. 5, I p. na pr. w podw.

Tanio do sprzedania:
duża szafa kuchenna, mo-
cne łóżko na sprężynach
i z materacem oraz szafka
nocna. Gdzie? wskaże
administracja Głosu Po-
morskiego pod nr. 8356.

P. P. Krawcy!!

Węgiel drzewny
do sprzedania
Chełmińska 89, piekarnia.

Posady

Poszukuję od natych-
miast do mojej drogerji

uczni

z lepszym wykształce-
niem gimnazjalnym, sy-
na uczciwych rodziców.
Łask. zgłosz. upraszam
nadesłać do 17062

Drogerja pod Orłem
Grudziądz, Toruńska 10

Starsza służąca
umiejąca gotować, zaraz
potrzebna. Zgłosić się
ul. Sienkiewicza nr. 3/5.
II pięt. Michałkiewicz.

Kto poszukuje ubo-
cznego lub stałego

ZAJĘCIA

niechaj pisze pod: G.
P. G. Toruń, Skrym-
ka Pocztowa nr. 4. Na
odpowiedź można do-
łączyć znaczek. 17050

Gospodyni

do prowadzenia gospo-
darstwa u samotnego
pana poszukiwana
Zgłoszenia do Głosu
Pomorskiego pod nr. 8354

Mieszkania

Pokoju

dobre umeblowane
poszukuje od 15. bm.
solidny pan, najchętniej
w śródmieściu.
Oferty pod nr. 8354 do
„Głosu Pomorskiego”.

Pokój umebl.

wynajmę wojskowemu
Kwiatowa 7, I pr. 8358

Pokój dobrze ume-
blow. do wynajęcia Tu-
szewska Grobla 20, II l.

Zguby

Zaginiony doberman
czarny (suka). Prosi
się o zwrot za wynaj-
mieniem. Płac 23-go
Stycznia 18a, II p. 8360

Zgubiono papiery
wojskowe na nazw. Mar-
cin Koper, proszę o zwrot
Brankowy, poczta Szy-
nych pow. Chełmno. 8351

Różne

Przybłąkał się młody pies

(rehpinczer) Odebrać
go Lipowa 35, II l. za
zwrot. koszt 15. XI. 23

Karty

od- i zameidowania
dla Hotelu
poleca

Drukarnia Pomorska,
Grudziądz, Groblowa 27/29